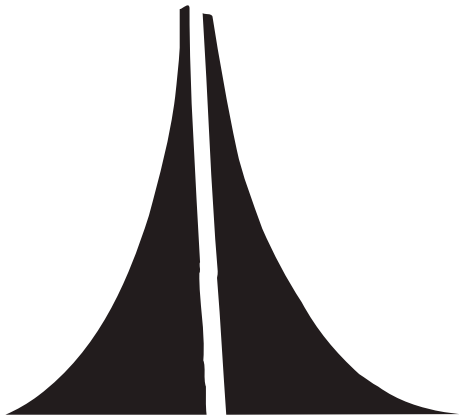

Slettebakken

menighetsblad

NR. 1/07 – ÅRGANG 48

med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

FOTO: SUNNIVA-STUDENTHJEM.NO

Hustavle-kåseri

Kunsthitoriker og teolog Helge Unneland har studert tradisjonen med hustavler. Få med deg hans kåseri 18. februar. Side 4

Prest og militær

Thor Pundsnes har en ekstrajobb noen kan stille spørsmål ved: Bør en prest også være en frivillig del av militærvesenet? Og hva innebærer forvarets RAM-prosjekt. Side 5-7

FOTO: DE.WIKIPEDIA.ORG

På hellig grunn

«Å reise er å leve», heter det. En bibelgruppe fra Slettebakken fant ut at dette blir ekstra sant når reisemålene heter Assisi og Roma. Side 14-15

Åslaug Mjøs på besøk i barnehagen der hun formidlet inntrykk fra Madagaskar til nye generasjoner.

FOTO: SIGNE TRÆTTEBERG

Rapport frå Madagaskar:

Ser at misjonsarbeidet nyttar

Etter to veker på Madagaskar vart Åslaug Mjøs overtydd om at arbeidet på misjonsmarka nyttar: - Eg fekk sjå store resultat av at menneske er lydige mot Gud, og stiller seg sjølv og sine pengar til rådighet for Han, skriv ho i dette nummeret av menighetsbladet.

Side 2-3

De heldiges samfunn

Ja du leste rett. Det er ingen trykkfeil. Det er nettopp de heldiges samfunn jeg har begynt å reflektere over i et nytt år.

refleksjon

AV JORUNN M. JOHNSEN

Nytt år handler så ofte om nye forsett, nå skal vi gjøre ting annerledes enn i fjor.

Vi stopper gjerne opp og tar en opptelling av egne liv, ser på det som er gått, vi teller våre tap og også våre velsignelser. Da er det som overskriften settes for meg over de sammenhenger jeg lever i – de heldiges samfunn. Det handler om det trygge nord, der det er det godt å leve selv om vinterstormene herjer og vi blir tungsindige i alt regn og gråvær. Vi vet så altfor godt at alle goder ikke er rett fordelt og selvsagt sliter vi med mange problem også i vårt samfunn. Det er ikke på noe vis et perfekt samfunn, men det er allikevel godt for de aller fleste.

Vi ser også hvordan mennesker fra andre deler av verden kjemper for å komme inn i landet vårt, det er viktig å få medlemskap i de heldiges samfunn, om å få rett til å bo her og få borgerskap her.

De heldiges samfunn er for meg ikke bare det store norske samfunnet. Det er også det fellesskap vi får ha i menighet og kirke. Når vi samles til gudstjeneste, til bønn og lovsang, til dåp og nattverd eller til konserter, til forenings- eller gruppemøter, da handler det også om de heldiges

samfunn. Vi får kjenne at vi tilhører et fellesskap, at vi har oppgaver der, at noen blir glade over å se oss, at vi får betydning for andre mennesker der.

Dette er de helliges samfunn. Fellesskapet av mennesker som har fått ta imot Guds nåde og velsignelse og som kjenner at dette gjør en forskjell i livet. De helliges samfunn er så viktig for oss at vi hver søndag i kirken bekjenner høyt for hverandre og Gud at vi setter vår lit til det og regner med det. Ja, det er viktig for troen og livet vårt.

Det er godt å være med i de heldiges samfunn i betydningen av å få være en del av det norske samfunn, men det er så avgrenset dette, i tid og rom, er eksklusivt med hensyn å komme. Man må være født i rett land eller ha fått de rette papirer i hånden.

De helliges samfunn er av en annen karakter. Det er uavhengig av slike menneskelige ordninger. Det er styrt av den nådige Gud som vil sende sin velsignelse til alle som vil ta imot, og vi får komme alle med våre skrøpeligheter og mangler. Det er et samfunn som får sin kraft fra Gud og det er et fellesskap som bærer oss ut over tid og rom.

Slik er det også de heldiges samfunn.

Det nyttar!

Heile året strøymmer det på oss med informasjon om menneske i andre land som lid under fattigdom, sjukdom og urett. Vi kan ikkje støtta alle som treng det. Eg tenkjer mange gonger: Det er så lite eg kan gjera med all denne lidinga!

AV ÅSLAUG MJØS

Men så reiste eg to veker til Madagaskar hausten 2006. Der blir hjelp frå Norge godt utnytta! Eg fekk sjå store resultat av at menneske er lydlige mot Gud, og stiller seg sjølv og sine pengar til rådighet for Han.

Slettebakken støttar eit ungdomsprosjekt som Det norske misjonsselskap har på Madagaskar. Deltakarane er unge mødre som får hjelp til yrkesutdanning og til å finna arbeid. Når dei søker om plass i prosjektet, kjem dei til samtale, og prosjektleiarane undersøker om vanskan deira er slik at dei treng hjelp. Deretter blir det avgjort om dei får plass i prosjektet.

Mange jenter får barn i tenåra utan å vera gift. Arbeidsløysa er stor og dei har ingen sjanse på arbeidsmarkedet. Sosialtrygd eller barneverntrygd finnes ikkje. Foreldra kan vera ekstremt fattige. Halvparten av gassarane har under ein dollar å leva for pr. dag. Korleis skal desse unge mødrene tena til livets opphald for seg sjølv og barnet? For mange blir prostitusjon einaste alternativ, noko som bryt ned både mor og barn.

Ungdomsprosjektet tar fatt i rea-

litetane. Unge mødre får gratis barnehageplass for barnet. Dei får yrkesretta opplæring gjennom kurs som kan gje inngang til arbeidslivet. Dei får opplæring i psykologi, ernæring, hygiene, barnestell, bibelfag, moral og lover og reglar i arbeidslivet - torsdagen er undervisningsdag. Prosjektet har dyktige fagfolk som underviser. Jentene får hjelp til å søkja seg arbeid, og dei får støtte frå prosjektet den fyrste tida medan dei er på ein arbeidsplass. Det er tøft å gå ut i jobb, det er lett å missa motet og slutta. Men dei som ikkje gjev opp, har alt å vinna.

På Madagaskar dyrkar dei fedrelandene som får bestemma mykje i samfunnet. Denne religionen er ei hindring for å ta i bruk nye metoder for å utvikla samfunnet og motarbeida fattigdom. Gassiske kristne takkar for at dei har fått ta imot Jesu evangelium, som set menneske fri. Dei seier sjølv at utan evangelisering, ville det vore urå å få gjennomslag for dei mange gode utviklingsprosjekt i landet deira. Men dei er fullt klar over at Norad-pengar ikkje kan brukast til evangelisering, så den delen er det kyrkja som tar seg av.

Lege Hanne Smørdal fortalde oss

Barn i vegkanten etter søndagsskulen

Slettebakken menighetsblad 1/07.

Bladet utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana, og sendes til alle hjem i menigheten. Vi tar med glede i mot artikler av ulike slag og gjerne også tips til reportasjer.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller på e-post: slettebakken.menighet@bkf.no.

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Redaktør Frode Hjertnes, tlf. 55 28 95 20. Lokal kontaktinformasjon: Side 13

Sentralredaksjon: Kun henvendelser angående menighetsbladet. All annen kontakt: se side 13
Redaktør: Jan Hanchen Michelsen, tlf. 55 23 25 47 - 906 87 317. E-post: post@dragefjellet.no
Journalist: Magne Fonn Hafskor, tlf. 55 39 04 40 - E-post: eyecu@online.no

Redaksjonsråd: Hans Jørgen Morvik, Frode Høyte og Sigmund Austrheim.

Grafisk produksjon: Dragefjellet: tlf. 55 23 25 47 - 906 87 317, e-post: post@dragefjellet.no (Filer over 5 mb sendes jan.hm@frisurf.no)

Trykk: Grafisk Trykk, Straume
Stoffdeadline neste nummer: mandag 5. mars
Utgivelsesdag neste nummer: tirsdag 20. mars

Besøk «fra Madagaskar»

Det er 30. november. Jorunn prest skal besøke barnehagen.

AV SIGNE TRÆTTEBERG

Det er alltid spennende og kjekt når en av prestene kommer. I dag sier Signe at hun har en overraskelse: Det kommer én til på besøk. Vi snakker om at barna tidligere på høsten hadde laget tegninger og et stort ark med bilder fra ulike aktiviteter i barnehagen. Og så hadde vi kjøpt en liten bok med bilder fra Bergen. Det var nemlig slik at Åslaug Mjøs hadde vunnet en tur til Madagaskar. Slettebakken menighet støtter et misjonsprosjekt i Antsirabe på Madagaskar. Der er det også en barnehage. Og Åslaug ville gjerne besøke dette stedet og tok med seg hilsen og gaver fra oss.

Og nå skulle hun fortelle hva hun hadde opplevd. Det var spennende!

Så sto hun der da. Og i løpet av et minutt hadde hun gjort alle stumme. Dette var en søndagsskolelærer som visste hvordan barn blir engasjert (voksne også, forresten). Feiende frisk med solbriller og caps (for å beskytte seg mot solen) brettet hun ut et kart over Madagaskar og la det på gulvet. Hun viste bilde av en gutt med mørk hud, fine, hvite tenner og svart hår. Åslaug fortalte om fattige barn som ikke har fedre, og om mødrene som får hjelp gjennom misjonsprosjektet. Og hun fortalte om at «drosjene» var vogner med to store hjul som ble trukket av en voksen mann som gikk uten sko. Det måtte være tungt! Og tenk! Åslaug hadde med en bitte liten «drosje» til oss. Tusen takk for den! Det er rart å tenke på at barnehagen i Antsirabe har bilder og tegninger fra oss. Og det er flott at Slettebakken Menighet kan hjelpe barna og mødrene. ●

Takk for besøket, Åslaug!

Jorunn Håland (t.v.) budde på Madagaskar til ho var fem år og var i haust attende for fyrste gong sidan då. Her saman med lækjar Hanne Smørdal.

FOTO: ÅSLAUG MJØS

Under: Åslaug Mjøs på barnehagebesøk.

FOTO: SIGNE TRÆTTEBERG

om prosjektet ein solvarm dag på misjonsstasjonen i hovedstaden på Madagaskar. Ho var full av entusiasme.

- Det er vanskeleg å få seg arbeid. Men om me greier hjelpa ei inni arbeidslivet, så er det verdt det.

Me her heime i rike Norge, kan stilla oss til rådighet for Gud - kvar på vår måte.

Det er spennande å vera med på ungdomsprosjektet «vårt» i Antsirabe på Madagaskar, og fantastisk var det å reisa dit og sjå at pengane våre kan bety så stor forandring for andre menneske.

Vårt prosjekt er ikkje støtta av Norad. Desto viktigare er det at me hjelper til med å dekkja utgiftene. ●

Tur for hele familien!

Søndag 11. mars blir det tur for hele familien etter gudstjenesten. Turen passer for både liten og stor.

Vi holder oss i nærmiljøet. Hvis vi skulle være så heldig å få snø, blir det akekonkurranse...uansett blir det leker og kos rundt bålet. Så kle hele familien etter været, ta med akebrett (?), pølser eller lignende og bli med.

Vel møtt! Arr: barne- og familiekomiteen i Slettebakken

Kort fortalt:

Jeg er Vestlending, og lykken er å rusle en lun sommerkveld langs Bryggen i Bergen!

Vis frem Vestlendingen i deg og velg mellom 31 motiv på ditt Visa kort. Du finner motivene på www.spv.no

SparebankenVest
– satser på Vestlandet

Slettebakken trenger deg på laget:

Bli med i givertjenesten!

Menigheten trenger inntekter for å fortsette det verdifulle arbeidet blant barn, unge og eldre. Det meste av utgiftene til menighetsarbeidet må dekkes av innsamlede midler, gaver og takkoffer.

Målet er å få flere givere som slutter seg til ordningen med autogiro for månedlig trekk. Fast givertjenesten gir forutsigbarhet og muligheter for å planlegge nye prosjekter som kommer mennesker i menigheten til gode.

Tenkt eksempel: Hvis 100 mennesker bestemmer seg for å gi et fast bidrag på kr. 250 i måneden vil vi få inn 300.000. Så mange bekker små skal det til for at det blir en strøm av midler til menighetsarbeidet.

Givertjenesten går blant annet til barne- og familiearbeider i 50% stilling. Dette er noe som sikrer et tilbud for småbarnsfamilier med babysang, småbarnstreff og søndagsskole. Det vil støtte menighetens diakonale arbeid, dåpsopplæring og andre menighetsaktiviteter. Vi vil gjerne sikre aktiviteter på dagens nivå og aller helst bygge videre på det gode engasjementet som allerede finnes i Slettebakken i dag.

Alle som gir gaver til Den norske kirke kan få skattefradrag. Dette gjelder for gaver over 500 kroner og inntil 12.000 pr. år. For at vi skal rapportere dette til ligningsmyndighetene må du være registret som giver hos oss med personnummer. Dette gjør du:

- Finn påmeldingsskjema for avtalegiro i våpenhuset eller ring Slettebakken menighet 55 59 71 50 og be om å få det tilsendt. Dette er en trygg og god måte å gi gave på. Fyll ut og send inn til menighetskontoret.

- Hvis du ikke ønsker å gi fast kan du likevel få et givernummer slik at gaven kan registreres i regnskapet. I så fall må skjema under fylles ut med nødvendige opplysninger og sendes til menighetskontoret.

Avtale om givertjeneste i Slettebakken menighet.

Navn

Adresse

Poststed postnummer

Personnummer: 11 siffer

Frekvens:

Hver måned Hvert kvartal

engangsbeløp Beløp

Betalingsmåte:

Nettgiro: Legger selv inn faste trekk

Giro: Antall giro som ønskes tilsendt

Ønsker informasjon om autogiro der beløpet trekkes av bank etter fullmakt fra giver

Avtalen løper til giver selv endrer eller avslutter giveravtalen.

Skjema sendes til: Slettebakken menighet.

Vilhelm Bjerknesvei 31 5081 Bergen.

Kåseri: Spennende møte med «gammel» Slettebakken-gutt

Overskriften er i grunnen bare en halv sannhet. Helge Unneland er bare 55 år, men fra Slettebakken er han.

AV SVERRE TRÆTTEBERG

Han er en av flere som på 60-70 tallet var aktive i ungdomsarbeidet, og som «tok teologien» og ble prester. Etter variert prestetjeneste, bl.a. på Lista er han tilbake i Bergen, der han like godt har tatt hovedfag/mastergrad i kunsthistorie om emnet «Hustavler.»

-Hustavler med bibelord eller andre korte tekster som uttrykker håp og tro til Gud er lite belyst som en del av vår felles kulturhistorie, sier Unneland.

-Ved store nasjonale kulturinstitusjoner som Norsk Folkemuseum i Oslo og Sandvigske Samlinger på Lillehammer er denne gjenstandskulturen lite dokumentert eller forsket på.

Trosuttrykk satt inn i en naturlig sammenheng i hjemmet er ikke representert i samlingene.

Vi har vel mange sett hustavler med tekst som for eksempel «Herren er min hyrde», «Frykt ikke» eller «Gud velsign vårt hjem». Vi vil tro at mange lesere også har en slik hustavle i sitt eie.

Helge Unneland besøker Slettebakken fastelavnssøndag 18. februar, med et interessant kåseri om temaet «Hustavler.» I ord og bilder vil han på inspirerende og tankevekkende vis formidle sin viten og tanker omkring temaet. Møtet bli i menighetssalen kl. 19.30. Servering av fastelavnsboller, te og kaffe. Hjertelig velkommen til alle! ●

Vel møtt! Kulturutvalget.

Barnekroken

En vits:
Vet du hvordan svenskene blir kvitt en veps? - Først jager de den under en kommode, deretter sager de av beina på kommoden ...

Konkurranse:
Test bibelkunnskapene dine:
Hva gjorde presten i fortellingen om den barmhjertige samaritan?
(Tips: Luk 10...)

Tenk deg nøye om, og send riktig svar på sms (eller ring) til Sigrid tlf: 98818687 Husk å oppgi navn og adresse! Kanskje er det du som vinner en premie!

Det sterkeste våpenet

Etikk er et nyttig ord som stadig vinner nye venner. Fra før har vi fått etisk handel, nå får vi også «etisk krigføring». Prest Thor Pundsnes (35) underviser personell i Sjøheimevernet i etiske refleksjoner rundt utfordringer de kan møte i tjenesten.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Thor Pundsnes bor med kone og barn like ved Fana Stadion. Han er ansatt som kapellan i Nygård kirke, men har tidligere virket både i Søreide og Fana menighet. Jeg treffer ham utenfor Lagunen en regntung januarmorgen. Heldigvis har Baker Brun nytrukket kaffe og vi finner oss fort et usjenert bord oppe i det røykfrie glassburet.

- Her bør vi ikke kaste stein, sier jeg.

- Det er ofte slik det starter, kommenterer han. - Noen kaster den første steinen.

Langt engasjement

Pundsnes' engasjement for etikk i Forsvaret går langt tilbake. Ung og nyutdannet gjorde han i 1997 sin førstegangstjeneste som assisterende regimentsprest på Sessvollmoen.

- Mitt ansvar var å gi rekruttene etikkundervisning, sjelesorg og kirkelige handlinger. Soldatene viste meg stor tillit og jeg opplevde at det var lav terskel for å komme til presten.

I tillegg til å være nyutdannet teolog hadde Pundsnes også bakgrunn fra Kirkens SOS. Dette gjorde at han følte han hadde noe å gi tilbake til de soldatene som oppsøkte ham.

- Mennesket er skapt verdifullt og unikt i Guds bilde. Samtidig har vi det gammelmodige ordet synder, et ord som forteller oss at vi ikke takler livet og våre relasjoner slik vi ønsker. Vi er skapt til å gjøre lysets gode gjerninger. Dessverre virker det ofte som vi har en tendens til å elske mørket mer enn lyset.

→ FORTSETTELSE SIDE 6

AMRITSAR, 1919: Britiske soldater massakrerte rundt 1000 sivile indere, en udåd som banet vei for Gandhis ikkevoldelige kamp. FOTO: UKJENT/NATIONAL ARMY MUSEUM

DIKTEREN: «Tilgi alltid dine fiender. Ingenting irriterer dem mer». Oscar Wilde fotografert i New York, 1882. FOTO: NAPOLEON SARONY

CHIAPAS, 2005: «Du er nå innenfor zapatistenes opprørsområde. Her er det folket som gir ordrene og myndighetene som utfører dem». FOTO: HAJA/WIKIPEDIA.COM

TRENER. Spesialister fra Sjøheimevernet trener på bording. Soldater må både være forberedt på å møte vold og på å selv bruke vold. RAM skal gi hjelp til å ta riktige valg. FOTO: JAN H. MICHELSEN

Formell og uformell makt

Forsvaret har utviklet et eget etikkprogram kalt RAM (se egen sak), innført fra 2006 som en obligatorisk undervisning for alle offiserer og menige. Pundsnes ble invitert til å sette av ni dager hvert år til å kurse det vestnorske Sjøheimevernet.

- Heimevernet består av voksne, intelligente mennesker med selvstendige holdninger, så det kan bli svært spennende diskusjoner rundt temaene jeg tar opp. Et av temaene vi reflekterer rundt er formell og uformell makt. Nå har vi aktuelle eksempler både med varsling på Sandviken sykehus og konflikten mellom Gerd-Liv Valla og Ingunn Yssen. Der ser vi at de som våger å stå frem, viser seg å ha en veldig stor uformell makt.

- Men samtidig kan de bli utsatt for represalier, forfølgelse og latterliggjøring fra den formelle makten?

- Det vil alltid være risikoen. Derfor er det nå kommet en ny paragraf i arbeidsmiljøloven som gir en særlig beskyttelse til varslere.

Oppstanden i Kosovo

Et av eksemplene i undervisningen er hentet fra den blodige oppstanden i Kosovo noen vårdager i 2004, da tre albanske barn ble funnet druknet i elven Ibar. Serberne ble beskyldt for ugjerningen, og det brøt ut store optøyer.

- En norsk FN-styrke var utstasjonert ved Caglavica da en stor gruppe bevæpnede albanere prøvde å invadere landsbyen. De norske soldatene hindret dem ved å danne en skjoldrekke. En ung albaner satte seg da i en lastebil og kjørte i stor fart nedover mot soldatene. En norsk fenrik valgte å skyte varsel-skudd mot bilen. Da bilen ikke stoppet, skjøt han direkte mot sjåføren og drepte ham. Mange liv ble nok reddet av dette skuddet.

- Det er jo en bra måte å vinkle en etisk problemstilling?

- Ja, og viktig også. Militæret har makt og det kan komme til et punkt der de misbruker makten. Offiseren i denne situasjonen fulgte gjeldende prosedyrer for en slik situasjon.

- Han kunne skutt mot bildekene?

- Flere har sagt det, men det er ikke sikkert at det hadde stoppet angrepet. Det viktigste er at en potensielt svært farlig situasjon, der mange liv kunne gått tapt, ble avverget.

Å snu det andre kinnet til

- Jeg har alltid oppfattet kristendommen som en fredselskende religion. «Salige er de som skaper fred, for de skal kalles Guds barn» sier Jesus i Bergprekenen (Matt. 5:9). Vil ikke det å avstå fra bruk av militære maktmidler være i god kristen ånd?

- Ikke avstå, men vi har en vestlig krigsetikk som sier at utøvende krigsmakt etter en analyse alltid skal velge det minste ondet. Da tyskerne invaderte Norge i 1940, var det minste ondet å stå opp og kjempe imot selv om det medførte tap av liv. Jeg er ganske sikker på at det ikke var mange pasifister tilbake i Norge etter andre verdenskrig.

- Jesus snakket om å snu det andre kinnet til. Var han pasifist?

- Mange spør meg om det. I studiene lærte vi at grunnteksten ikke er entydig når det gjelder dette bibelverset. Det kan ligge en skjult symbolikk der, at man ved å snu det andre kinnet til tvinger sin motstander til å slå med den urene venstrehanden.

Det er godt for mennesket å bli forsonet, å gi og motta tilgivelse. Dette behovet er noe som bor i alle mennesker. De aller fleste av oss er dannede mennesker som er opplært til å oppføre oss ordentlig mot hverandre. Samtidig vet vi at ekstreme situasjoner kan bringe oss i møte med mørke og destruktive krefter.

TAP. Flere norske UNIFIL-soldater har falt i forsøket på å forsvare freden. Minnesmerket over dem understreker at soldatene har et tungt ansvar både for sitt eget og kameratenes liv. FOTO: FNVETERAN.NO

PASIFISTEN? «Sett dere ikke imot den som gjør ondt mot dere. Om noen slår deg på høyre kinn, så vend også det andre til» (Matt. 5:39) sier Jesus i Bergprekenen.

Etter den tids normer var dette svært fornedrende for den som slo.

- Det er jo uansett fornedrende å bli slått, ikke minst av en uren hånd?

- De kulturelle regler og normer var nok annerledes der og da, selv om noe fortsatt henger igjen når vi håndhiser med høyre hånd.

Satyagraha

Indias store leder Mahatma Gandhi (1869-1948) sa en gang at «et øye for et øye gjør hele verden blind». En av hans nærmeste medarbeidere var den afghanske borgerrettsleder, pasifist og muslim Abdul Ghaffar Khan (1890-1988). I en tale sa han: «Jeg skal gi dere et våpen sterkere enn både politiet og militæret. Det er Profetens våpen, men dere vet ikke om det. Ingen makt på jorden kan stå imot det». Våpenet han snakket om var ikkevold, i hans ord «en tålmodig og moralsk rettferdighet».

- Hva tenker du om ikkevold som strategi for konfliktløsning?

- Den har sin berettigelse, men også sine begrensninger. Dersom en liten gruppe opponerer mot en stor overmakt, vil den pasifistiske maktanvendelse ikke ha noen betydning.

- De meksikanske zapatistene gjorde i 1994 et ikkevoldelig opprør mot urettferdige sosiale forhold i delstaten Chiapas. De var en bitteliten gruppe, men kommuniserte til alle verdens TV-skjermer ved hjelp av satelittefoner og bærbar data-maskiner. Etter noen spredte treninger fikk de en dialog.

- Det er et bra eksempel, men jeg tror det var et unntak. Målet må all-

tid være å gjøre militærmakten overflødig. Men så lenge verden består av mennesker som har denne hangen til å velge mørket fremfor lyset så er det nok langt igjen dit ennå, ihvertfall i det dennesidige.

Tilgi dine fiender

Etikkundervisningen trekker også frem det som skjer etter krigen. Det brukes eksempler fra Rwanda, der tidligere stridende parter må lære seg å leve sammen på ny og Sannhetskommisjonen i Sør-Afrika (se egen sak).

- Det er godt for mennesket å bli forsonet, å gi og motta tilgivelse. Dette behovet er noe som bor i alle mennesker. De aller fleste av oss er dannede mennesker som er opplært til å oppføre oss ordentlig mot hverandre. Samtidig vet vi at ekstreme situasjoner kan bringe oss i møte med mørke og destruktive krefter.

- Du mener at opplæringen kan være en måte å forberede deltagerne til vonde og vanskelige møter med seg selv og andre?

- Kanskje den kan ruste dem til å bli mer oppmerksom på egne holdninger. Når jeg legger frem et eksempel, får jeg tilbake innspill fra hele gruppen. Synliggjøringen av ulike meninger rundt en etisk problemstilling kan være en hjelp til å finne frem til hvor en selv står, slutter Thor Pundenes.

«Tilgi alltid dine fiender» råder den irske forfatter og estetiker Oscar Wilde (1854-1900). «Ingenting irriterer dem mer». ●

> profil

Sannhetskommisjonen

Kommisjonen for sannhet og forsoning var en domstolslignende del av veien mot et moderne demokrati i Sør-Afrika. Alle som hadde opplevd vold og overgrep under apartheidstyret kunne komme frem og vitne om dette. De som hadde utført overgrep og voldshandlinger kunne også gi vitnemål, og be seg fritatt for videre rettsforfølgelse og straff. Mange av vitnemålene ble kringkastet på nasjonalt fjernsyn. Kommisjonen hadde mandat til å innvilge overgriperne amnesti dersom forbrytelsene var politisk motivert og overgriperen la alle kort på bordet. For å unngå «vinnerens rettferdighet» (som Nürnberg-prosessene er blitt beskyldt for) tok kommisjonen mot vitnemål og rapporter om brudd på menneskerettighetene fra alle sider av konflikten. Vitner fortalte om lyssky og umoralske handlinger utført både av apartheid-regimet, frigjøringsstyrkene (inkludert ANC) og andre. Av en søkermasse på over 7000 ble 849 overgripere innvilget fullt amnesti. I kommisjonens endelige rapport, lagt frem 28. oktober 1998, fordømmes begge sider av konflikten for sin del av grusomhetene.

Det meste av kommisjonens arbeid er lagt ut på en egen hjemmeside: www.doj.gov.za/trc ●

RAM: Respekt, ansvar og mot

RAM er et etikkprogram for forsvaret utarbeidet av en gruppe norske prester på oppdrag fra Forsvarskomiteén. «Deltagelse i internasjonale operasjoner krever styrker som er veltrente både fysisk, mentalt, etisk og moralsk» heter det i innstillingen. «Det er de moralske kvaliteter hos mannskap og befal som i stor grad bestemmer utfallet av slike oppdrag».

De tre bokstavene er en forkortelse for Forsvarets tre kjerneverdier: Respekt, ansvar og mot. RAM-programmet er laget helt fra grunnen av norske prester, men er inspirert av Royal Air Force sitt «Belief and Values Programme».

Feltprestkorpset står ansvarlig for den organiserte etikkundervisningen i forsvaret. Tanken bak er ikke å drive trosopplæring for å skape gode kristne, men å utvikle soldatenes evne til å tenke moralsk. Undervisningen i RAM foregår over seks dobbeltimer, med en målsetting om å nå alt personell innen en treårsperiode (regnet fra programstart i fjor). ●

EGO SUM LUX

MUNDI (Joh. 8:12):

-En tatovering er for resten av livet. Dette er min måte å si at jeg har funnet livets lys, sier Kai Svellingen Flatekvål. Til høyre: Tatovør Tomas Brudvik (39) i arbeid.

Veien

Kai Svellingen Flatekvål (34) mener at den norske kirken mangler identitet. Etter at han konverterte til katolisismen, føler han at han er kommet hjem. Som symbol på sitt nye hjem har han et portrett av jomfru Maria tatovert på venstre overarm.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Flatekvål evner noe som burde vært flere forunt: å beskrive seg selv med tre ord.

- Jeg er familiefar, vossing og katolikk.

Han kunne føyet til journalist – men regner nok med at fanabuer flest er kjent med navnet hans etter noen år med høy spaltemperatur i Norges nest beste lokalavis.

Å finne Gud

- Min mormor døde da jeg var åtte år. Det siste hun sa til meg var at «*du må finne Gud på din egen måte*». Den gang tenkte jeg ikke så mye over dette, men setningen festet seg.

Kai var 24 første gang han kontaktet den katolske kirken. Det skjedde på Voss, hos

nonneordenen Franciskus Xaverius-søstrene.

- Jeg fikk snakke med en nonne, og spurte henne hvordan jeg skulle gå frem for å konvertere. For å si det litt flåsete, så skyttet hun meg ut døren og ba meg komme tilbake om noen år. Fire år senere traff jeg henne som jeg nå er gift med. Hun gjorde det mulig for meg å konvertere. Jeg kontaktet St. Paul menighet i Bergen, og fikk diakon Gunnar Wicklund-Hansen som mentor. Gjennom et helt år gikk jeg ukentlig til ham for å lære om katolisismen, før jeg konverterte for fire år siden.

Forbønn

«Den som ikke greier å finne veien til sitt ideal, lever mer lettsindig og frekkere enn et

menneske uten ideal,» sier filosofen Friedrich Nietzsche. Har du funnet veien til ditt ideal?

- Veien til mitt ideal har vært veien til katolisismen. Så lenge jeg har vært bevisst min egen situasjon her i livet så har jeg alltid trodd på Gud. Spørsmålet har vært i hvilket hus jeg skal tro på Gud.

- Så du mener ikke at den ene retningen er mer riktig enn den andre?

- Neida, se på det store bildet. Det er ulike veier som alle fører til det samme målet. Men den katolske kirken er moderkirken, opprettet av St. Peter etter direkte oppdrag fra Jesus.

- Hva er det som tiltrekker deg i den katolske kirken?

til Roma

» *Veien til mitt ideal har vært veien til katolisismen.*

HJERTET: St. Petersplassen ble planlagt slik at flest mulig samtidig kunne få pavens velsignelse. FOTO: WIKIPEDIA

- Menigheten preges av mye varme og engasjement. Jeg synes det er vanskelig å henvende seg direkte til Gud, slik den protestantiske skikken er. For meg er det mer naturlig å gå gjennom prestene og de hellige. Jeg ber da til Jomfru Maria og St. Paul, og så går de i forbønn for meg.

Lidenskaper

- Folket her i de nordiske landene er mer kjølige og analytiske av natur, mens det sydlige og latinske temperamentet er mer følelser, temperament og farger. Er skillet mellom trosretningene like mye et skille i temperament?

- Det er mye følelser i den katolske kirken, noe som harmonerer godt med min personlighet. Jeg er et veldig lidenskapelig menneske, jeg legger mye følelser i mange ting. Når jeg først skulle legge følelsene mine til Gud, så gjorde jeg det der jeg følte at lidenskapen min hørte hjemme.

- Du har flere tatoveringer, både av Jomfru Maria - og Jimi Hendrix?

- Innen musikken har Jimi Hendrix alltid vært den største for meg. Dette var min første tatovering, gjort for tyve år siden i ren kjærlighet til hans musikk. Etter at jeg hadde konvertert, ønsket jeg et kristent landskap på armen. Da passet ikke Jimi Hendrix lenger inn, så han har nå forsvunnet bak jomfru Maria. Men han er der fortsatt, selv om han ikke synes.

Jesu legeme

- Hva er forskjellen på den katolske og den norske protestantiske menigheten?

- Vi er mer opptatt av nattverden, den helligste stunden i gudstjenesten. For meg er den mitt møte med Gud, en direkte kommunikasjon med himmelen. Den norske kirken er mer anonym, jeg synes den mangler et ansikt eller en identitet. Jeg har stor respekt for Fana-prost Per Barsnes. Han har den samme varmen jeg kjenner igjen hos den katolske presten.

- Hadde du likt den norske kirken bedre dersom den ikke var statskirke?

- Det er umulig å si. Jeg vet ikke hvordan den ville vært.

- Kanskje den hadde stilt friere?

- Det er jo nettopp det som er problemet. Et av argumentene mot et skille har vært at kirken da vil bli ekskluderende i stedet for inkluderende.

Dialog eller konflikt

«Vis meg hva Muhammed har brakt av nye ting, og der vil du finne ting som bare er onde og umenneskelige, slik som å spre troen med sverd,» sa pave Benedict XVI i fjor høst. Du føler ikke noe behov for å forsvare paven når han uttaler seg uheldig?

- Nei, hvorfor skulle jeg gjøre det? Jeg synes kanskje ikke at det sitatet var så veldig heldig, men jeg skjønnte hva han mente. Jeg har lest talen og jeg fant ingen ondskap i den.

- Sitatet er i seg selv et sitat – hentet fra en 600 år gammel dialog mellom den bysantinske keiseren og en iransk skriftlærd. Selv leste jeg pavens tale som en invitasjon til dialog mellom religionene, ikke konflikt slik det ble fremstilt i media?

- Og der har du pressen – vi er gode på å ta ut det som er negativt!

Å møtes i bønn

- Under sitt besøk i Tyrkia i slutten av november laget paven på ny overskrifter. Fo-

ran alle verdens tv-skjermer bøyde paven hodet mot Mekka i bønn sammen med mufti Mustafa Cagrisi. Hvor mange andre paver ville gjort det samme?

- Nei, der er han nok den første. Det var en fin måte å vise sin vilje til dialog. Det virker som han har en del gode egenskaper.

- Et medlemskap han hadde i ung alder kan vel betegnes som uheldig?

- Det at han var med i Hitlerjugend? Han var 14 år gammel da han ble innrullert der. Selvfølgelig kan du klandres for ting du har gjort i ungdommen, men vet du hva, seriøst? Det er hallo i luken, altså. Det er lov å skifte mening.

Tveegget sverd

- Det er et stort og alvorlig valg du har gjort?

- For meg var dette et enkelt valg – det var slik jeg fant Gud. Jeg tror det var en mening med at dette skulle skje meg.

- Det er et tveegget sverd, det med tilfældigheter og skjebne. Du tror ikke på tilfældigheter?

- Vel, jeg spiller lotto. Kanskje tilfældigheter kombinert med en stor del skjebne.

- Skriftemål er en kristen praksis der en person bekjenner sine synder for en prest, eller i teologisk forstand for Gud gjennom en prest. Går du til skrifte?

- Ja, jeg skriver. Det er anbefalt for en praktiserende katolikk å skrifte minst to ganger årlig, selv om det ikke er lett å gå til en prest og si hva du har gjort galt her i livet. Pave Johannes Paul II skriftet daglig. Hvorfor han hadde behov for det, er jo et annet spørsmål.

- Etterpå må du hjem og gjøre botsøvelser?

- I gamle dager var det slik at om du gjorde en stor synd, så måtte du mest sannsynlig ut på pilegrimsreise. Det har jeg sluppet så langt.

- Det minner om filmen «The Mission». Hovedpersonen måtte gjøre bot for å ha drept sin egen bror i duell.

- For å si det slik: Han måtte seriøst på pilegrimsreise, sier Kai Svellingen Flatekvål. ●

ÅNDELIG FAR: - Pave Benedict XVI utstråler mye vennlighet og varme, sier Kai Svellingen Flatekvål. Bildet tok han selv under en fellesaudiens i Roma sist sommer.

Ikke mange ukene før jeg reiste til Midtøsten hisset pave Benedict XVI opp muslimske miljøer over hele verden ved å sitere en flere hundre år gammel kritikk av islam.

Møtet med fader Yousef

AV EIRIK MILLS

Nyhetene hjemme kunne formidle at pavens uttalelser skapte store vansker for kristne i muslim-dominerte områder. Ifølge media ble flere kirker i Palestina ut-satt for omfattende ødeleggelser. Det passet meg dårlig at disse urolighetene skulle komme like før min avreise. Men jeg bestemte meg for å dra så lenge UD ikke direkte frarådet en slik reise.

Allerede første kveld i Betlehem spurte en ung kelner meg om hva jeg syntes om pavens uttalelse. Lettere nervøs og uvitende om hvorfor han var interessert i mitt syn, svarte jeg kontant at den var unødvendig og dum. Kelneren syntes fornøyd med svaret og gav meg gratis kaffe. I ettertid viste det seg at han var katolikk. Utover dette har jeg sjelden blitt konfrontert med pavens uttalelser.

Søndag for en uke siden oppsøkte jeg imidlertid en av kirkene som ble påført størst skade. En liten, vakker gresk-katolsk kirke i Nablus. Brannbomber og skarpe skudd hadde ødelagt kirken både innvendig og utvendig. Nå var restaureringen godt i gang, og bortsett fra noen kulehull i veggene og gjenstående malearbeid, var det lite som tydet på en hard medfart.

Etter søndagsmessen ble jeg invitert hjem til presten. Med en noe resignert fremtoning fortalte Fader Yousef J. Sa'adah at det er vanskelige tider for de kristne på Vestbredden. Av Nablus' 120.000 innbyggere pleide 30.000 å være kristne. I dag er det bare 700

Eirik Mills og Fader Yousef J. Sa'adah. FOTO: RICHARD GOODMAN

igjen. Men Vesten formidler et feilaktig bilde fortalte han. De kristne flytter ikke først og fremst på grunn av muslimsk undertrykking. I Palestina har kristne og muslimer lang tradisjon for å leve side om side i gjensidig respekt.

- Sannheten er at vi alle lider samme skjebne under israelsk okkupasjon. De unge kristne - med

kontakter i utlandet - flytter i håp om bedre fremtidsutsikter. Slik situasjonen er her, finnes det få jobbmuligheter etter endt utdanning, sa Fader Yousef.

Den gresk-katolske presten fortalte at kirken ble ødelagt av en liten muslimsk opprørsgruppe.

Dagen etter møtte tusenvis av muslimer opp utenfor kirken i protest mot ødeleggelsene. Hamas har finansiert restaureringen og det er muslimer som nå setter kirken i stand. De har sågar malt nye ikoner av Jesus og Jomfru Maria. Men denne delen av historien ble aldri formidlet videre i vestlige medier.

Det slår meg nok en gang hvor lett vi har for å generalisere, og hvor liten bit av virkeligheten vi får presentert gjennom media. Like lite som én uklok uttalelse fra paven gjør alle kristne til islamkritikere, gjør én muslimsk opprørsgruppe alle muslimer til ekstremister. Jeg er glad jeg ikke lot meg skremme av nyhetene, men dro til Palestina sånn at jeg kunne se virkeligheten slik den egentlig er. ●

> refleksjon

Tilbake fra Betlehem

Kapellan Eirik Mills er nå tilbake igjen i Fana menighet etter et begivenhetsrikt opphold i Palestina som Betlehem-utsending for Kirkens Nødhjelp. Han har gjennom oppholdet skrevet en rekke reisebrev, til opplysning, diskusjon - og ikke minst en del forargelse. Vi lar Eirik Mills selv oppsummere oppholdet, med en siste refleksjon fra denne urolige, men politisk og religiøst særdeles viktige regionen. ● -red.

Kulturprise

Kulturprisen for Fana og Ytrebygda utdeles årlig og har en totalverdi på 10.000 kroner fordelt på en kunstgjenstand utformet av en kunstner med tilknytning til Fana/Ytrebygda, sat en gavesjekk og et diplom.

AV MARIT BRATTEN OG INGVAR HENNE

Prisen for 2006 var utformet av keramiker Anne Bente Totland. Formålet med prisen er å stimulere det lokale kunst- / kulturlivet og om mulig bidra til økt engasjement – og tildeles enkeltperson eller organisasjon/lag som ved nytenking, aktiv profilering eller handling har vist nye veier innenfor kulturfeltet i disse bydelene.

Dekker alle kravene

Vinneren i 2006 dekker ikke bare ett av kravene for tildeling – men så å si alle. Han er en kulturformidler av ypperste kvalitet, som i en årrekke har gjort en betydelig inn-

Alle bilders m

Kjære far! Min venn er kunstner. På en måte minner han meg om hovedpersonen i barnesangen «Det bor en gammel baker»: Bildene hans er praktfulle, sjelen hans er ensom.

Salget går det dårlig med, han lever omgitt av bilder. Han suger i seg en røyk, og det er som den forsvinner ned i et stort svart tomrom.

- Dette bildet kunne bare fortsatt og fortsatt, sier han, viser meg en stor treplate dekket av tykke lag med oljemaling i dramatiske eksplosjoner av sterke farger og runde kvinnelige former.

- Platens størrelse er dets eneste begrensning.

Jeg er enig. Når jeg lukker øynene, er det som om jeg kan følge bildets linjer videre, ut av bildet.

en 2006 tildelt Per Barsnes

> kultur

sats innen kulturlivet i Fana – langt ut-
over det hans yrke og virke tilsier.

Han skaper gode kontakter på tvers av
interesser og kulturaktører både gjen-
nom felles forståelse og samhandling og
gjennom målbevisst dialog med det po-
litiske miljø – så vel som offentlig ansat-
te og representanter fra det frivillige kul-
turlivet.

Kreativitet

Stikkord her er også Per Barsnes sin kre-
ativitet og idérikdom som sammen med
hans evne som initiativtaker til å begeis-
tre og inspirere andre – har gang på gang
resultert i spennende arrangement og
konstruktivt samspill der han har klart å
engasjere private og offentlige støtte-
spillere for å knytte bånd mellom gam-
melt og nytt:

- Hans iherdige innsats var hoved-
årsaken til at kulturlandskapet rundt

Prost Per Barsnes mottok Kulturprisen
for Fana og Ytrebygda 2006. ARKIVFOTO

Fana kirke ble valgt til tusenårssted
for Bergen i år 2000.

- Han var hovedpådriver for Fana
kirkes 850-årsjubileum 02/03
- I 2005 var Fana kirke og Fana kultur-
park stedet for Bergen kommunes
hovedmarkering av 100-årsjubileet
for unionsoppløsningen.
- Hans innsats for å gjeninnføre tradi-
sjonen med Olsokfeiring i Fana bør
også nevnes. Dette skjer i tett sam-
arbeid med blant annet kulturelle lag
og foreninger i Fanabygden.

Takketale

Kultursjef Marit Bratten overleverte
prisen på den store julekonserten i Fana
kirke med blant annet disse ordene til
Per Barsnes:

-Takk for at du er så entusiastisk og
skapende og for ditt unike engasjement
innen kulturfeltet og ikke minst ditt på-
gangsmot.

-Du er en virkelig inspirator med stor
evne til å stimulere og engasjere det lo-
kale kulturlivet, og en verdig mottaker
av årets Kulturpris! ●

or

- Jeg kaller det «Alle bilders mor.»
- Neste gang jeg ser ham, er bildet borte.
- Har du solgt det? spør jeg.
- Nei, jeg har malt over det, sier han
lett.
- Jeg hadde bruk for platen.
- Han ber meg kjenne på det nye bildet.
- Et landskap former seg under fingrene
mine: Daler, elver, skoger, små byer,
mennesker.
- Det er jo det samme bildet, sier jeg.
- Du har bare latt det fortsette.
- Han nikker.
- Slik er livet, sier han stille – nesten yd-
mykt.
- Jeg kjøpte bildet, tok det med hjem til
deg.
- I unge år startet du eget møbelverk-
sted. Det var en optimistisk tid og du
hadde nok å gjøre. Kundegruppen din
var ofte unge par i etableringsfasen, med
mange ønsker og lite kontanter.
- Jeg fikk et godt rykte, men jeg var nok

for snill. Arbeidet mitt var av høy kvalitet, og pri-
sen var lav.

Noen ganger fikk du ikke betaling i det hele tatt.
Du hadde et stort hjerte, med lite plass for peng-
er. Etter noen år var eventyret slutt og du måtte
legge ned driften. Jeg ber deg sette en ramme på
bildet. Noen dager senere ringer du.

- Vanligvis liker jeg ikke slik moderne kunst.
Men dette bildet rører ved noe i meg. Det er ikke
riktig å stenge det inne i en ramme.

Jeg reiser for å hente bildet. Du har likevel satt
på det en enkel ramme i lyst, ulakkert treverk.

- La rammen forbli ubehandlet. Med tiden vil
den få sin egen glød, kanskje som en gjenklang av
fargene i bildet.

Jeg forstår ikke hva du mener, men er glad for
det fine arbeidet du har utført.

- Det ser ut som de trives sammen, sier jeg.

Rammen smyger seg så tett rundt hjørnene på
bildet at skjotene nesten ikke synes.

- Ja, et slikt bilde er nesten som et levende vesen,
sier du. ●

Kjærlig hilsen Datteren

Sorgseminar for etterlatte

**Menighetene i prostiet har i noen år nå
hatt seminar om sorg hvert halvår.**

Sorg berører oss på mange måter, og du er
velkommen til seminar enten det er kort
eller lang tid siden dødsfallet. Seminaret er
gratis.

■ Tid: lørdag 10 mars kl. 10.00-14.00

■ Sted: Skjold Kirke, Peisestuen.

PROGRAM:

- Hva er sorg og hva gjør sorgen med
oss? Ved sokneprest i Storetveit
menighet, Bjarte Holme
- Lunch
- Samtale/ spørsmål
- Orientering om tilbud til etterlatte prostiet
- Spørsmål/påmelding:
 - Diakon i Storetv./Bønes, Linda Bårdsen
55 30 81 17 - linda.bardsen@bkf.no
 - Diakon i Skjold: Anette Andersen,
55 59 71 15 - anette.andersen@bkf.no
 - Diakon i Birkeland, Tone Totland
55 36 22 85 / 915 32 323 -
tone.totland@bkf.no

 **Marikonen
Gullsmie**

*Vi har
Unike
kort i gull
og sølv.
Lands
Design*

Natlandsveien 153 55 28 21 08

Natlandsveien Blomster

Natlandsveien 65,
5093 Bergen
Telefon: 55 20 22 11
Telefaks: 55 20 10 05
E-post: natbloms@online.no

SLETTEN

Frihet til å velge!

ÅPNINGSTIDER

Hverdager: **09-21**

Lørdager: **09-20**

Velkommen!

FØRERKORT KL. B

-Fornøyde kunder
- Trygge sjåfører

Tlf.: 55 27 15 12/92 26 66 33

SVALLAND vvs

AUTORISERT RØRLEGGER

Tlf: 55 55 77 99 - Fax: 55 55 77 98
Natlandsveien 154, 5081 BERGEN

*Ti kan hjelpe til med rådgivning/
tilrettelegging ved begravelser/bisettelser*

**Hele døgnet
Tlf. 55 28 05 22**

Hvem-hva-hvor i Slettebakken

Menighetskontoret: Vilhelm Bjerknesvei 31, 5081 Bergen • Fra 1.1.06 treffes prestene etter avtale
Tlf. 55 59 71 50 • Faks 55 59 71 59 • E-post: slettebakken.menighet@bkf.no

Sokneprest Jorunn M. Johnsen

Telefon 55 59 71 51
Epost jorunn.johnsen@bkf.no
Telefon, privat 55 28 98 00
Mobil 41 44 11 43

Kapellan Lars Petter Eide

Telefon 55 59 71 52/994 83 804
Epost lars.petter.eide@bkf.no
Telefon, privat 55 28 33 80

Kirketjener

Telefon 55 59 71 54

Familearbeider/kontorfullmektig Sigrid Trætteberg

Telefon 55 59 71 55
Mobil 988 18 687
E-post sigrid.trætteberg@bkf.no

Menighetskonsulent Eli Heggdal

Telefon 55 59 71 84
E-post eli.heggdal@bkf.no

Organist Olav Øgaard

Telefon 55 59 71 53/55 59 71 57
E-post olav.oegaard@bkf.no
Telefon, privat 55 28 96 65

Menighetens barnehage

Telefon/faks 55 28 40 96
E-post smbhg@broadpark.no

Barnehagestyrer Signe Trætteberg

Telefon, privat 55 28 16 82

Menighetsrådsleder Nora Linden

Telefon 55 36 00 67

Menighetens kor

Olav Øgaard 55 28 96 65

Besøktjenesten

Liva Eide 55 28 65 45/56 35 41 78

Eldresenteret

Telefon 55 36 14 50

Søndagsskolen

Kristin Trætteberg 97 71 84 38

Speiderne

Erling Handal 95908333

TenSing

Camilla Irene F. Davidsen
..... 93 66 54 55

Lederkurset

Kai Roger Mørk 41611991

VI KAN

Marit D.Johannesen 55 28 40 79

Cellegrupper:

Birger Huun 55 28 92 04
mob 917 15 464

Ungdomskontoret

Telefon 55 59 71 56
Web www.utslett.no

Ungdomsklubben

Pia Angel 99264047
Harald Øgaard 41638175

Kamerunringen

Inger Steinkopf 55 13 42 41

Gave til menigheten?

Bankgiro 3624.51.12208

Tanker om dåpen

refleksjon

Nå er 13. dag jul forlengst over. Vi har pakket ned mange gode minner fra julehøytiden, sammen med kuler, julestjerner og flagg.

AV NORA LINDÉN

Hverdagen har begynt, og vi er inne i åpenbaringstiden.

I sin preken 14. januar sa sokneprest Jorunn Johnsen at tiden går fort i kirkeåret. I julen feiret vi det lille jesusbarnet, og i januar leser vi hos Lukas 3.16. om da Jesus ble døpt som voksen mann. Vi leser om hvordan folk undret seg om Johannes var den Messias som de ventet på. Johannes sier klart fra at han døper med vann, men at det vil komme en som er sterkere enn ham.

Johannes sier videre: «Jeg er ikke engang verdig til å løse hans skorem. Han skal døpe dere med Den Hellige Ånd».

For meg får dåpen en ny mening gjennom denne teksten. Teksten får meg til å stoppe opp, se hverdagens strev, glede og bekymring i lys av dåpens gave og løfte. Vi blir døpt i Guds navn, Gud døper oss til seg, han gir oss julens glede og håp, men han krever også noe av oss. Vårt levesett, våre liv settes under en lupe. Hans nåde gir oss rettferdighet, hans nåde gir oss dåpen, ved dåpen blir vi hans barn. Gjennom dåpen kan vi overlate våre bekymringer til ham.

Denne sirkelen - nåde, dåp og styrke til å leve etter Hans bud - er det Gerd Grønvold Saue lar oss synge i sin dåpssalme Vi samles til dåp i din Kirke på jord. I fjerde vers står det:

«Så led oss, o Gud,
ved din Hellige Ånd,
som barn av ditt himmelske rike!
Ja, styr du vårt liv med din mektige
hånd og la oss få bli i din nåde»

(NORSK SALMEBOK 620)

Grønvold Saues salme viser oss hva som skjer i dåpen. I dåpen blir vi ren, vår synd slettes ut, vi blir døpt i nåde.

Det er det sterke løfte som dåpen gir oss, det at vi kan be om hjelp og styrke fra den hånden som er mektigere enn noen annen hånd, og vi kan få bli i Guds nåde. ●

Bibelgruppe til R

Ni medlemmer av en bibelgruppe i Slettebakken kirke har realisert en lenge planlagt høstreise til Roma og Assisi.

AV ELIZABETH FOUGNER

Opplevelsene og inntrykkene i Roma var mange bla. messe i Santa Maria i Trastevere hvor Pater Pollestad leste Fader Vår på norsk. Vi overvar Pavens velsignelse på Petersplassen og var senere inne i kirken og i Vatikanmuseet.

Et anderledes aftensmåltid hadde vi i en fransk restaurant drevet av fransktalene legesøstre fra afrikanske og asiatiske land. Vi fikk høre korsang til gitarakkompangement hvor vi selv sang med og utsøkt mat og servering. En munter kveld i Trastevere fikk vi også med.

Etter tre dager i Roma gikk turen til Assisi hvor vi bodde i et Santa Birgitta-kloster. Stillehet, ro og vakker utsikt. Vandringer i bratte og smale gater og framfor alt besøk i Den Hellige Frans store kirke med Giotto's fresker restaurert etter jordskjelvet.

Gruppen har delt mange og gode inntrykk og kan si med H.C Andersen at «å reise er å leve». ●

Opplevelsereisene fra Slettebakken på historisk gr

AMERICAN ADVENTURE: speidertur

Det var fredag 30. juni. Rundt 30 speidere og ledere fra 16. Bergen og 4. Bergen – Sandviken stod klare til avreise til Amerika!

AV HALVOR H. SPIKKELAND

DDet var en spent følelse for mange, kanskje var det det å være hjemmefra i nesten tre uker, eller var det at det ventet nye venner på andre siden av jordkloden –?

Det ble mye klemming og kyssing rett for avreise, - ja, kanskje litt for mye for enkelte...

Flyet gikk via København til Chicago. Det var i Chicago vi fikk vår første følelse av å være i Amerika, mange tok seg et måltid på McDonald's, vi så politimenn som bar våpen og sist men ikke minst, et annet språk kom ofte inn i ørene. Etter noen timer på Chicago Airport, tok vi et annet fly som etter rundt en time landet i Minneapolis. Alle var skikkelig trøtte, og vi booket inn på et sted der vi fikk dusje, spise og - ikke minst - sove.

Det var tidlig på morgenen, vår første hele dag i Amerika for de fleste, det var veldig varmt, vi skulle kjøre en Blue Bird-buss om

Like før avreise – Flesland.

lag fire timer før vi kom til leiren Many Point.

Many Point er et STORT leiområde, med aktiviteter som vanntrampoline, seiling, skyting, klatring, badstue, håndarbeid osv.

Dagen gikk i 60- 80 mph., altså fort. Vi fikk mange nye venner, og jeg tror nok de fleste av oss gikk opp i vekt, fordi den maten var full av

Roma og Assisi

...unn i Italia: Ved Den Hellige Frans' kirke i Assisi (t.v.) og på Petersplassen. FOTO:INGERID NESTHUS

r til Minnesota

Farten på vannflaten må oppleves!

sukker og den smakte godt! Det var mange dyr der borte som en ikke møter her i Norge, som en slange som gikk rett foran oss, eller ildfluene i soveposen og den søte vaskebjørnen som stjal godteri. Vi var også med på feiringen av «Independence day»!

Etter en uke på leiren med nye venner, mye mat, skyting og fyrverkeri var det på tide å oppleve den amerikanske hverdag. Vi ble delt opp i grupper på 2-4 personer. Jeg kom med to kompiser og en kul familie. Vi kjørte småfly, vi kjørte vannskuter, vi stod på vannski, vi badet, vi shoppet, vi så på TV, vi drakk brus, og vi så mange amerikanske muskelbiler. Dagene var preget av fint vær og humor, så det var vel kanskje ikke så rart at tiden gikk så fort. Den siste dagen tenkte jeg: Det var kjekt dette, mange nye venner og sånt, men det blir godt å komme hjem til Norge igjen! Takk for en hyggelig tur, alle som en! ●

Konkurranse:

Ny sang eller salme!

Liker du å skrive sanger eller salmer? Er du opptatt av å sette ord på noe av det mennesker av i dag tenker og føler omkring det som har med den kristne tro å gjøre? Bli med på vår «salmekonkurranse»!

Sang- og salmetradisjoner står sterkt i menigheten. Olaf Hillestad var kapellan her på 1960-tallet, og er representert med flere salmer i Norsk Salmebok. Han laget kanskje noen av sine beste salmer undertiden her på Slettebakken. Kulturutvalget synes på denne bakgrunn det er fint å innby til konkurranse om å skrive en ny sang eller salme til bruk i gudstjenestlig sammenheng.

- 1) Forfatteren står fritt mht temavalg og målgruppe. (barn, ungdom voksne)
- 2) Vinnerteksten vil bli tonesatt av en komponist. (Merk: Oppgi om en kjent melodi skal benyttes).
- 3) Vinneren premieres med kr. 5000.-
- 4) Juryen (Kari Staalesen, Sigvart Dagsland og Sverre Trætteberg) står fritt mht premiering.
- 5) Konkurransen er åpen for alle.
- 6) Resultatet offentliggjøres i sommernummeret av menighetsbladet.
- 7) Tekstene må ikke offentliggjøres før konkurransen er avsluttet.

Teksten skrives på et A4-ark med skriftstørrelse 14 pkt og legges i umerket, lukket konvolutt. På et annet ark oppgir forfatteren navn, telefon, adresse og evt epostadresse. Dette legges i ny, lukket konvolutt. Konvoluttene legges i samlekonvolutt og sendes Kulturutvalget i Slettebakken menighet, Vilhelm Bjerknesvei 31, 5081 Bergen - merket «Salmekonkurranse» innen 30. april. ●

Vi gjør Salme 96 til våre ord: «Syng en ny sang for Herren! Hele jorden, syng for ham!».

Kulturutvalget i Slettebakken menighet: Jorunn M. Johnsen, Linda Øgaard, Olav Øgaard og Sverre Trætteberg

døpte

- 26.11 Hans-Christian
Gjertsen Hesselmann
03.12 Leona Monslaup
Fallдалen
17.12 Kjell Augustin Kubon
17.12 Anna Trætteberg Fahlvik
17.12 Bastian Elias
Bjørlykhaug Skoge
25.12 Josefine Marensdotter
Flatebø
31.12 Lars Bernhard Crispin
Lysfjord
31.12 Marie Bie Johansson
14.01 Ida Helmo Fosse
21.01 Oskar Heksem
21.01 Andreas Grønevik Myhre
21.01 Noah Vevle Bruknap

vigde

- 02.12 Elin von der Fehr og
Stig Ove Helle

døde

- 14.11 Asbjørn Klementsén
16.11 Lilly Kristine Jentoft
24.11 Vigdis Sundt
01.12 Ragnhild Synnevåg
01.12 Kenneth Osborne
Norgård
06.12 Gunvor Eriksen
08.12 Aud Jorunn Nordby
12.12 John Paul Nyborg
22.12 Lise Berit Andreasson
05.01 Agnes Korten
12.01 Olga Kristine
Kristiansen
12.01 Emma Karine Legland
15.01 Aslaug Haaskjold
18.01 Aslaug Farestveit

gudstjenester

11. februar, Kristi forklarelsesdag

- 11.00 Høymesse ved Lars P.
Eide. Søndagsskole.

18. februar, Søndag før faste

- 11.00 Familiegudstjeneste ved
Jorunn M. Johnsen,
Barne- og aspirant-
koret og Sigrd Trætte-
berg Fahlvik.

21. februar, askeonsdag

- 19.30 Skriftemålgudstjeneste
ved Lars Petter Eide.

25. februar, 1. søndag i faste

- 11.00 Høymesse ved Lars P.
Eide. Dåp. Søndagsskole.

4. mars, 2. søndag i faste

- 11.00 Høymesse ved Jorunn
M. Johnsen. Dåp.
Søndagsskole.

11. mars, 3. søndag i faste

- 11.00 Gudstjeneste av de unge
for alle ved Lederkurset
og Jorunn M. Johnsen.
Søndagsskole.

18. mars, 4. søndag i faste

- 11.00 Høymesse ved Lars P.
Eide. Søndagsskole.
Menighetens årsmøte
etter gudstjenesten.

25. mars, Maria budskapsdag

- 11.00 Familie-/misjonsguds-
tjeneste ved Jorunn M.
Johnsen, Barne- og
aspirantkoret og Sigrd
Trætteberg Fahlvik. Dåp.

Babysang og småbarnstreff

Babysang og småbarnstreff starter opp igjen tirsdag 30. januar. Babysangen (kl.10.30) er et tilbud til babyer fra ca tre mnd. Småbarnstreffet (kl.11.30) er et åpent tilbud, og passer for barn fra ca åtte mnd. For mer informasjon/påmelding, ta kontakt med Sigrd Trætteberg Fahlvik tlf 988 18 687. VELKOMMEN!

Familiesamling 17. februar

Barne- og familiekomiteen inviterer til familiesamling i Slettebakken. Dette er en samling som passer for både små og store. Tema for samlingen er fastelaven og glede.

Sammen skal vi ha et lite verksted, der vi baker boller, synger, lager fastelavensris, danser og leker. På gudstjenesten dagen etter, kan hele menigheten få se og smake resultatene av dette. Dere kan velge hvilke aktiviteter dere vil være med på, og midt på dagen har vi en samling med et felles måltid.

Tid og sted: Slettebakken kirke
lørdag 17.02 kl.12.00 til ca 15.00
Familiegudstjeneste 18.02
kl.11.00. Gratis adgang.

Er du åtte år?

Alle menighetens åtteåringer, og deres familier, vil bli spesielt invitert til denne samlingen. Dere har kanskje allerede fått et eget brev i posten? Uansett skal du vite at vi gleder oss til å se nettopp deg i kirken!

Ta med en venn, naboen og hele familien! Velkommen!

Ny gudstjeneste i Sædalen

Den andre søndagen i hver måned fremover blir det gudstjeneste i gymsalen på Nattland skole kl. 11. Neste gudstjeneste blir søndag 11. februar.

Under gudstjenesten er det søndagsskole og lekekrok for de aller minste. Etterpå er det kaffe, saft, frukt og kaker til alle.

Hovedtemaet denne våren er «Jesus møter mennesker», og på februar-gudstjenesten er temaet «Hvem er god nok?»

Den første gudstjenesten ble holdt i desember med rundt 160 til stede, deriblant en BA-journalist. «Det var ingenting å si på engasjementet mellom ribbevegene på Nattland barne- og ungdomsskole i går», skrev BA.

Bak gudstjenestene står menighetsarbeidet i regi av Birke-land og Slettebakken. Prest Leidulf Øyer er til daglig ansatt i Birke-land.

Menighetsarbeidet har også barnekor med øvelse hver mandag klokken 1715 i Rambjøra barnehage. De minste samles til sangleker på Knøttemusikken, de større barna (fra fem år og oppover) øver i Sædalen barnegospel.

Selv om det nye året ikke er gammelt, har det allerede vært stor aktivitet i Sædalen. I januar ble det både arrangert samlivskurs og menighetsweekend. Du er hjertelig velkommen til gudstjeneste og annet arbeid.

*Følg med på hva som skjer på
www.sedalenmenighet.no*

Barnas gudstjenestedag

Dette ble en stor dag for alle som var tilstede i Slettebakken Kirke.

AV SIGNE TRÆTTEBERG

En dag da barna virkelig ble tatt med både i planlegging og gjennomføring. Stolte foreldre og besteforeldre fikk oppleve barn som begeistret fikk vise sin tro gjennom ulike uttrykk og oppgaver: • Sang • Tenning av adventslys • Nådehilsen/velsignelsen sammen med Jorunn prest • «Preken» sammen med Kristin og Jorunn • Sakral dans • Innsamling av offer

Den eldste gruppen i barnehagen, gruppe Ole Brumm, hadde i løpet av flere uker

før gudstjenesten hatt møter med Jorunn prest, Kristin familiearbeider, Olav organist og Signe som er styrer i barnehagen. På møtene ble gudstjenesten planlagt, og det ble øvd på de forskjellige oppgavene.

Å få være aktivt med er viktig. Det får vi i barnehagen stadig bekreftet gjennom det barna sier: - *Kan jeg snart få danse i kirken igjen? - Jeg skal bli politi eller prest når jeg blir voksen!*

Etter gudstjenesten hadde foreldre laget til kirkekaffe/saft med deilige kaker. «Når nettene blir lange» ble sunget med stor entusiasme. Før vi gikk hjem var det meningsfullt å avslutte en fin søndag formiddag med «Nå vandrer fra hver en verdens krok».

